

TUULA H. LAAKSOVIRTA IN MEMORIAM

2.5.1946 – 29.10.2020

Kirjasto- ja informaatioalan vaikuttaja, professori Tuula H. Laaksovirta menehtyi marraskuun alussa. Hän toimi eduskunnan kirjaston johtajana vuosina 1994–2007 ja eduskunnan kanslian tieto- ja viestintäjohtajana vuosituhanen alussa. Hänen eduskuntauraansa edelsivät toimet Joensuun ja Vaasan yliopiston kirjaston johtajana sekä apulaisprofessorina Tampereen yliopistossa ja tutkijana Suomen Akatemiassa. Professorin arvonimen hän sai vuonna 2011.

Väitöskirjassaan (1984) hän käsiteli tieteellisen tiedon välittymistä yhteiskuntaan. Kansalaisten tiedonsaanti,

tieteen popularisointi ja eettisyys olivat teemoja, joita hän käsitelti läpi elämäntyönsä. Hän oli taitava ravistelemaan käsityksiä ja avaamaan tuoreita näkökulmia käsittelemisensä aiheisiin. Tuula yhdisti menestyksellisesti roolinsa

**”Hyvässä työyhteisössä
tuntee olevansa oikein
hyvä ihmiseksi.”**

– Linjapuhe 1995

tutkijana ja kirjastonjohtajana vaikuttamiseen niin omassa organisaatiossa kuin kansainvälisillä foorumeilla. Hänen syvälinen kiinnostuksensa tutkimukseen, koulutukseen ja kirjastoalan kehittämiseen näkyi poikkeuksellisen laajoina näköaloina.

Tuulan tavoitteena oli luotsata Eduskunnan kirjasto 2000-luvulle –

minkä hän todella myös teki. Radikaalina muutoksena oli tiedonvälitystä korostavan modernin organisaation ja ammattikuvan luominen. Kirjastossa otettiin käyttöön tietoasiantuntijan nimikkeet, siirryttiin tiimityöhön ja johtamisen tueksi perustettiin ohjausryhmä ja kirjaston hallitus. 2000-luvun alun muutokset osoittautuivat kaukonäköisiksi panostuksiksi tulevaisuuteen ja niistä on otettu mallia myös muissa kirjastoissa.

Tuula piti oveaan avoinna merkiksi siitä, kun hänen työhuoneeseensa oli mahdollista tulla vaihtamaan ajatuksia. Hän oli ammatillisesti vaativa, mutta helposti lähestyttävä ja mielellään epämuodollinen. Hän kohtasi ihmisiä lämmöllä ja hänen huomaavaisuutensa ei katsonut henkilön asemaa. Hän oli poikkeuksellinen johtaja kyvyssään liikkua vaivatta erilaisilla johtamisen ja näköalojen tasoilla ja olla läsnä oman henkilökunnan arjessa. Ennen kaikkea hän synnytti ihmisiä kohdatessaan luottamusta ja arvostusta.

Tuulalla oli kyky tunnistaa ihmisten osaamista ja antaa heille uusia näköaloja. Hän tuki ja ohjasi monia käänteentekevilla tavoilla, antoi siivet heidän kasvulleen ja avasi heille uusia ovia. Moni työntekijä kokee Tuulalla olleen ratkaiseva merkitys heidän ammatilliselle uralleen ja identiteetilleen. Tuulan vaikutus näkyy työyhteisössä edelleen, sillä tapa, jolla hänestä ja hänen aikakaudestaan puhutaan, henkii syvää kunnioitusta.

Tuulan kanssa työskennellessä sekoittui tie, taide ja täydesti eletty elämä. Hänellä oli tapana tarpeen tullen

”Luulen kuitenkin, että suurimmat tieteen eettiset ongelmat ovat meidän haluttomuudessamme ja kyvyttömyydessämme avata mielemme näkemään uudessa valossa. Kun ongelmia ei näe, ei niitä ole.”

– Juhlakirja

Tuula H. Laaksovirta, 2.5.1996

keventää tunnelmaa ja järjestää erilaisia pieniä mieleenpainuvia yllätyksiä. Välittömyys ja elämänilo näkyivät hänen toimissaan samoin kuin hänen työhuoneensa värikkäät taide-esineet ja kirkas keltainen elämän väri, jonka hän usein valitsi ympärilleen. Hetkistä Tuulan kanssa jäivät muistoihin ilo, läsnäolo ja ainutlaatuinen ja merkityksellinen ajatusten vaihto tavalla, joka on jättänyt meihin pysyvän jäljen. ♦

Kirjoittajat:

PÄIVIKKI KARHULA
Eduskunnan kirjasto

ANTTI VIRRANKOSKI
Eduskunnan kirjasto

